

de militære Medlemmers Antal. Jeg vilde tro, at den ene af de to Officerer, der foreslaas i § 8 som Deltagere i Sessionen foruden Udskrivningschefen, godt kunde undværes. Apparatet vilde virke lige saa godt for det. Man søger i Lovforslaget at formindske Udgifterne derved, at disse forskellige Officerer ikke behøve at være de samme ved alle Sessionerne i hele Udskrivningskredsen, men kunne tilforordnes den enkelte Session paa det Sted, den holdes, saaledes at man kan tage dem fra den nærmeste Garnison. Men jeg vilde tro, at man ogsaa godt kunde undvære i alt Fald det ene af disse militære Medlemmer i Sessionsretten. Det er et Forhold, som nærmere kan undersøges i et eventuelt Udvalg, men jeg henleder allerede nu Opmærksomheden derpaa.

Saa er der et andet Forhold, som jeg kommer til at tænke paa, naar jeg overvejer Lovforslaget ud fra de Erfaringer, jeg har paa dette Omraade. Det er det Spørgsmaal, om det ikke vilde være ret betimeligt at indskrænke Antallet af faste Sessionslæger, f. Eks. saaledes, at man i Stedet for 1 fast Sessionslæge for hver Udskrivningskreds havde 2 for hele Landet, en for Udskrivningskredsen Øst for Store Bælt og en Vest for Store Bælt. Jeg ser godt Ulemperne derved, idet man derved afskærer de 3 Udskrivningskredse i hvert af disse Distrikter fra at holde Session paa samme Tid. Sessionerne maa holdes efter hinanden i de forskellige Kredse, og jeg er ikke sikker paa, at man kan naa igennem disse mange Lægder. Men paa den anden Side vilde Udskrivningen af værnepligtige vinde betydeligt i Ensartethed ved, at den faste Sessionslæge ikke blot havde en enkelt Kreds, men flere Kredse at virke i. Det er nemlig altid den faste Sessionslæge, der lægger Grundlaget for den Bedømmelse, Kommissionen senere træffer overfor den enkelte værnepligtige. Det er ogsaa et Forhold, som nærmere kan overvejes.

I øvrigt har jeg ikke fundet noget særligt at bemærke til det foreliggende Lovudkast. Der kunde nok være enkelte Bestemmelser, som kunde give Anledning til Omtale, men jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind derpaa, de kunne nærmere forhandles i Udvalget. I øvrigt kan jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Jessen: Det er ikke med Begejstring, vi Socialdemokrater gaa til Behandlingen

af et Lovforslag som det foreliggende. Det angaar en Lov, som lægger tyngningen Byrder paa en stor Del af Befolkningen. Foruden den store Udgift, som Militærvæsenet direkte medfører for Statskassen, og de mange Millioner, som aarlig maa udskrives i Skat af Hensyn til den, paahviler der Befolkningen en meget betydelig Byrde, som sikkert løber op til overordentlig store Værdier, hvis man kunde og vilde gøre det op, idet Tusinder maa spille deres Tid paa Militærvæsenet og efter vor Mening til ingen Nytte. Imidlertid skal jeg ikke ved denne Løjlighed forsøge at rejse en principiel Debat om Værnepligt eller Ikke-Værnepligt. Det mener jeg ikke, Tiden er til. Det foreliggende Lovforslag er en Konsekvens af hele den militaristiske Udvikling, vi have gennemgaaet herhjemme, og navnlig af de Forsvarslove, vi for et Par Aar siden vedtog. Vi maa foreløbig bøje os for den fuldbyrdede Kendsgerning, som disse Forsvarslove og Værnepligten ere, indtil vi muligvis kunne blive stærke nok til at gennemføre vore Synsmaader paa dette Omraade. Indtil da ere vi nødtte til at tale med ogsaa om et Lovforslag som det foreliggende og bestræbe os for at gøre den Byrde, der i saa Henseende hviler paa Befolkningen, saa lidet tyngende som muligt. Naar jeg har taget Ordet, er det for at bidrage mit dertil.

Som den ærede første Taler (Maegaard) under denne Sag nævnede, er Loven i Virkeligheden kun en Revision af den gældende Værnepligtslov af 6. Marts 1869. Paa et Par enkelte Omraader er der, som ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet (Maegaard) sagde, foreslaaet Bestemmelser, som ville medføre en ret betydelig Forandring i Værnepligtsbyrden. Maaske disse Forandringer ere Lettelser for Befolkningen, jeg er ikke helt klar derover, og jeg vil ikke udtrykke mig nær saa begejstret som den ærede Ordfører.

De to Hovedbestemmelser, hvorved der skabes Afvigelser fra den nuværende Lov, ere, som ogsaa den ærede Ordfører omtalte, Udskrivningsalderens Nedsættelse og Ophævelsen af Stoppesystemet. Nedsættelsen af Udskrivningsalderen vil Befolkningen maaske sætte Pris paa. Helt sikker derpaa er jeg ikke, men det er nok muligt, at der er noget i den Betragtning, som Forsvarskommissionens Flertal i sin Tid gjorde gældende, og som ogsaa den højtærede Justitsminister nævnede ved Forslagets Forelæggelse, at der er en Tendens hos de unge til at gaa tidligt ind i Tjeningen for at se at faa den overstaaet. De